

“Qalibiyət möhtəşəm duyğudur”

Cəmiyyətin həyatında ən önemli rollardan biri, bəlkə də birincisi olan müəllim obrazı ən yeni Azərbaycan tarixinin zəfər dönməndə də qaynar nöqtədə idi. Bize zəfəri qazandıran döyüş meydanında həm də Azərbaycan müəlliminin ayaq izləri var. Şagirdlərinə vətənpərvərlik duyğuları aşlayan, onları gələcəyin əsgəri kimi yetişdirən müəllimin öz şagirdləri ilə çiçin-çiçinə döyüdüyü bir savaş qalibiyətsiz bitə bilməzdi əlbəttə. Məhz həmin müəllimlərdən biri - Şabran Rayon Təhsil Şöbəsinin müdürü, ixtisasca tarix müəllimi Emin Mövsümov müsahibimizdir.

rədə deyirdi. Onu da hiss edirdim ki, orada olmağım əsgərlərə stimul verir. Xüsusunən şagirdlərimə. Onlardan bəziləri ilə bir arada idik.

Vətənpərvərlik duyğuları aşılıdır, vətənin azadlığı üçün gözünü qırpmadan irəli atılmağı öyrətdiyin, döyüşə yola saldıqın şagirdlərinle çiçin-çiçinə vuruşmaq, “verdiyim bütün öyüdlər, keçdiyim bütün dörsərlər yanınızdayam, yolmuz birdir” mesajı vermək bir müəllim üçün məsilsiz situasiya və verə bıləcəyi ən gözəl dərsdir.

“Ancaq qələbə düşünürdük”

Emin Mövsümov 5 sentyabr 1980-ci ildə Şabran rayonunun Gəndov kəndində anadan olub. Elə həmin kənddə orta təhsilini başa vuran E.Mövsümov 1998-ci ildə ADPU-nun Tarix fakültəsinə qəbul olunub. Ali məktəbi bitirdikdən sonra 2002-ci ildə Cəlilabad rayonunda N sayılı hərbi hissədə xidmətə başlayıb. Xidmət müddəti başa çatdıqdan sonra təlimlərə davam edərək leytenant rütbəsinə yüksəlib. O, 2003-2009-cu illərdə Gəndov kənd tam orta məktəbinde tarix müəllimi, 2009-2011-ci illərdə həmin məktəbin direktoru vəzifəsində çalışıb. 2011-ci ildən isə Şabran Rayon Təhsil Şöbəsinin müdürü kimi fəaliyyətini davam etdirir. 2020-ci ilin sentyabrından başlanan 44 günlük Vətən müharibəsinin iştirakçısı olan

E.Mövsümov ölkə başçısının Sərəncamı ilə “Qubadlının azad olunmasına görə” medalı ilə təltif edilib.

Emin Mövsümov: “Biz bu anı çoxdan gözləyirdik”

“Biz işgalin ağrısı ilə böyümüşük”

- Emin müəllim, Vətən müharibəsi dövründə sizin adınızı demək olar ki, eşimizən qalmamışdı - “Rayon Təhsil Şöbəsi müdürü ordu sıralarında”. Necə oldu ki, hərbi xidmətə yollanmaq qərarına gəldiniz?

- Mənim uşaqlığım müharibə vaxtına düşüb. Biz müharibənin, işgalin ağrısını ilə böyümüşük. Barber qonşumuzun təcavüzü, öz yurd-yuvalarından didərgin düşün həmvətənlərimiz, şəhid ailələrinin acıları bizi artıq vətən qarşısında böyük məsuliyyəti olan vətəndaşlar kimi yetişdirirdi. O təcavüzdən doğan nifrətə böyüyürdü. Qisasi alınmalıdır olan qanlanımız, geri qaytarmalı olduğumuz torpaqlarımız var idi.

“...Ali Baş Komandanın tərəfindən qoşularımızın bütün cəbhə boyu eks-hücum əməliyyatı başlaması barədə qərar verilib...”. Biz bu ami çoxdan gözləyirdik.

Müharibə başladı, demək olar her gün döyüş bölgəsinə gedən əsgərləri yola salırdıq. Onların arasında şagirdlərim, iş yoldaşlarım, dostlarım var idi. O əsgərləri ifadə etmək olmur. Hansı ki, onları yola salanda əl eləmək o qədər az gəlirdi ki, sadəcə son də orada əyələşib getmək isteyirdim. Əminəm, orada hamı belə hissler keçirdik. Bilirsiz, müharibə vaxtı bizim ne əsgərlərimizdə, ne insanların arasında ruh yüksəltməyə ehtiyac yox idi. Bunu görmək və duymaq sadəcə insanı qürurlandırır. Hər yolasalmada əsgərlərə uğur arzulayıb yaxın zamanda geləcəyimi deyirdim. Anıma gedən qədər də boş dayanmaq olmazdı. Bütün ölkədə olduğu kimi bizim rayonumuzda “Əsgərə dəstək” kampaniyaları başladıldı. Bütün təhsil işçilləri, hətta mək-

tblilər kampaniyada faal iştirak edirdilər. Mən özüm ATİAHŞ Şabran Rayon Komitəsinin söđri ilə cəbhə bölgəsinə sovqat apardım. Qayıtdıqdan sonra digər yardım səfərinin vaxtını planlaşdırmağa və hazırlıq görməyə başladım. Belə oldu ki, növbəti sovqat artıq mənim arxamca gəlməli oldu. Hə, 9 oktyabrda mən ordu sıralarına yollandım.

“Şagirdlərinlə çiçin-çiçinə vuruşmaq ən gözəl dərsdir”

- Şagirdlərinizə gələcəyəm demişdiniz və getdiniz...

- Getməli idim və getdim... Hami kim. Orada olanda hiss edirdim ki, hamı mənə sosial mediada bərəmdə yazıldanlardan təmir. Bəziləri yaxınlaşıb bu ba-

- O torpaqlara qədəm qoyanda hansı əsgərləri keçirdiniz?

- Tarixi bir anın ortasında... O anda hər şey təsəvvürümüzə cəmlənmişdi; o torpaqlarda iller önce axan şəhidlərimizin qanı, öz doğma ocaqlarını qoyub qaçmağa məcbur olan hemvətənlərimin vahiməli təlaşı, qəlebenin nəfəsi...

Başqa çox duyu yox idi. Sanki bütün əsl vətənpərvər özünü həm də əsgər olaraq yetişdirməli, tərbiyələndirməlidir. Əsgər isə ən ekstremal şəraiti belə uyğunlaşmayı bacarmalıdır.

- Orada komandır kimi qiymət verdikdə əsgərlərinizin məktəb tərbiyəsi sizi qane edirdi? Bir təhsil şöbəsi müdürü olaraq təlim-tərbiyənin təşkilinə rəhbərlik etdiyinizə görə bu işin öhdəsindən nə dərəcədə gəlmış olduğunu təhlil etmisinizmi?

- Vətənpərvərlik tərbiyəsi mövzusunda əlavə çox sərhəd yeqin ki, ehtiyac yoxdur. Hər şey göz qabağında idi; ölkənin müəllim ordusu vətənpərvər gənclər - əgid əsgərlər yetişdirməyi bacarmışdı.

Əsl vətənpərvər özünü həm də əsgər olaraq yetişdirməli, tərbiyələndirməlidir. Əsgər isə ən ekstremal şəraiti belə uyğunlaşmayı bacarmalıdır.

Bayaq qeyd etdim, müəllimlərimiz vətənpərvərlik tərbiyəsi mövzusundakı nailiyətini. Sadeçə dediyiniz təhlil zamanı onu da aşkarladım ki, bizim əsgərlərə vətən eşqi, azadlıq şövqü, cesurluq, qorxmazlıq tekə tərbiyələndirmə ilə bağlı deyil, bu xüsusiyyətlər həm də onların genləndirəndir.

Qubadlı azad edildikdə mənə önəmli bir posta getmələt tapşırılmışdı və özümle sadeçə iki əsgər götürməli idim. Amma bütün əsgərlərim mənimlə getmək isteyirdi. Buna görə biz əlavə bir neçə nefər də götürməli olduk. Oraya gedərkən onlar bir an belə qarşılaşa biləcəyimiz tehlükədən, hansısa düşmən tələsindən qətiyyən qorxmurdular, məndən belə öndə getməyə can atırdılar. Onda mən bir daha əmin oldum ki,

vətənpərvər gənclərlə vətənin beli heç vaxt ayılməz.

“Zəfər daim bizim olsun”

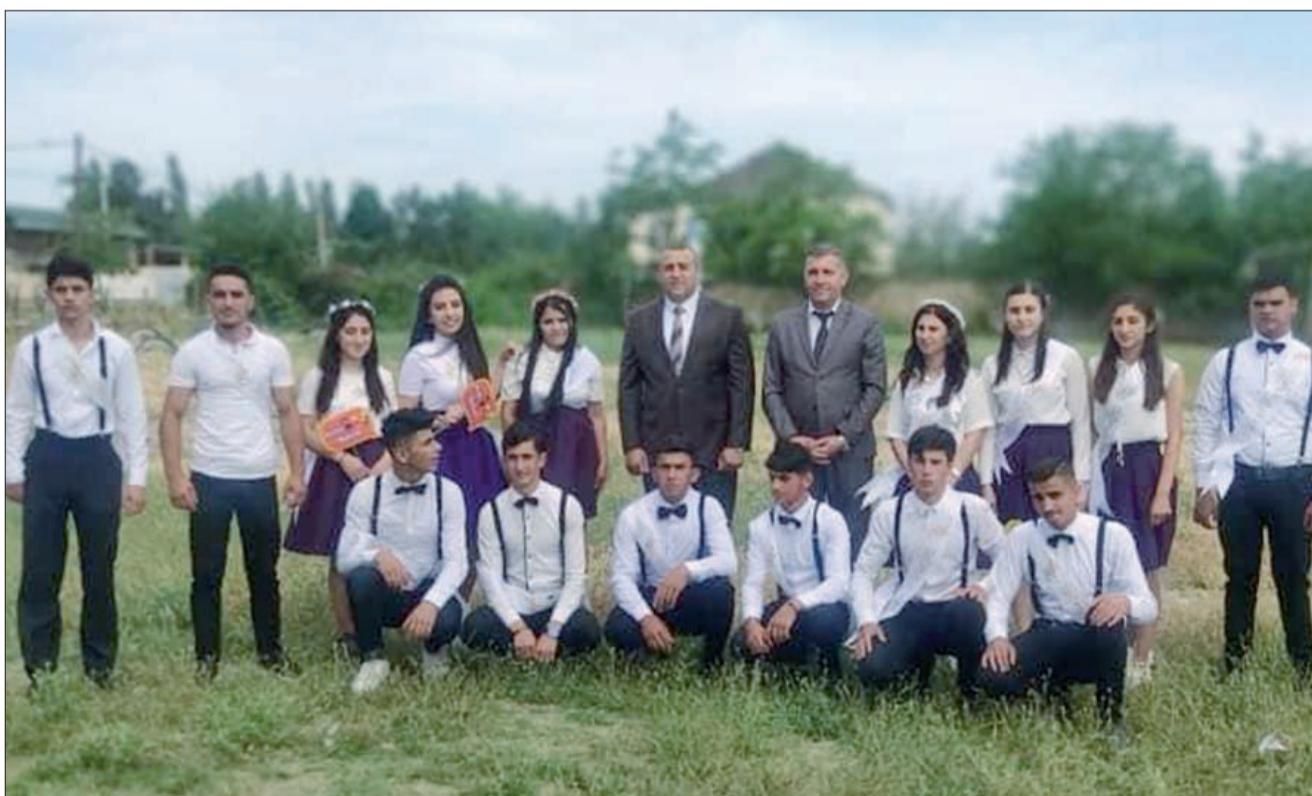
- Qarşidan Zəfər Günü gəlir...

- Beli, artıq Şanlı Zəferimizin ildönümü yaxınlaşır. Müharibədən, şəhidlərimizin şəhadətindən, uzunmüddətli işgal-dan sonra torpaqlarımızın azadlığı qovuşmasından bir il keçir. Qalibiyət möhtəşəm məfhüm, müdafiə duygudur. Bu vaxta qədər məktəblərdə torpaqlarımızın işgal edilmə ildönümündən təbərələr keçirir, səhbətlər aparır, həmin günləri nisgil, ağır bir yül, üzək ağrısı ilə qeyd edirdik. Bu gün isə, bütün o yükəldən qurtulmuş, artıq torpaqlarımızın azadlığı qovuşması ildönümünü qeyd edirik.

İndi də ürəyimizdə bir sizi var - şəhid olan silahdaşlarımızın bu günü görməməsi. Amma hamımız bilirik ki, “Torpaq, uğrunda ölen varsa vətəndir!”. Əminlik ki, onların ruhları şaddır.

Qarşidan Zəfər Günü golir və her bir azərbaycanlının qəlbində bir fərqli var. Biz bacardıq... Müzəffər Ali Baş Komandanımızın rəhbərliyi ilə biz “Dəmir yumruq” olmağı bacardıq, şəhidlərimizin qanını yerde qoymadıq, torpaqlarımızı geri alıq, həmin “Dəmir yumruq”-la düşməni yerində oturtdıq. Bütün dünyaya gücümüzü nümayiş etdirdik. Bir dəfə səbət etdik ki, bizim olan gec və ya tez biza qayıdır. Həç nəyi unutmadiq, unutmariq!

Mən öz növbəmdə bütün Azərbaycan xalqını, Ali Baş Komandanımızı, Azərbaycan Ordusunun bütün şəxsi heyətini möhtəşəm Zəferimizin ildönümü münasibətə tabrik edirəm! Qoy Azərbaycan bayraqı əbədi olaraq yüksəkliklərdə dalgalansın, Zəfər daim bismi olsun!

Gülər MİRZƏYEVƏ,
Şabran RTŞ-in İctimaiyyətlə
səlaqələr üzrə məsul şəxsi